

Els vuit integrants de Quilapayún, ahir al migdia al centre de Barcelona ■ ANDREU PUIG

Els xilens Quilapayún homenatgen Víctor Jara i canten en català una cançó de Llach en el seu retorn avui al Palau de la Música

El poble, unit...

Guillem Vidal
BARCELONA

Els dies 20 i 21 de setembre del 1974, entre el cop d'Estat de Pinochet i la mort de Franco, els xilens Quilapayún van protagonitzar al Palau Blaugrana un dels recitals històrics de l'època, davant la mirada amenaçadora de la Guàrdia Civil i les peticions constants de calma d'uns músics que, en la seva majoria, continuen encara formant part de la banda. "Amb Catalunya hi ha una proximitat i una gran coincidència amb els valors que

ens mouen", asseguraven ahir els integrants d'aquesta formació amb quasi 45 anys d'història que, malgrat el pas dels anys, continuen vivint a fons "el somni de la llibertat".

Aquests vincles entre Quilapayún i Catalunya, que es van fer ben visibles l'octubre passat amb un homenatge al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona, s'estrenyeren avui encara més amb el recital del grup al Palau de la Música, el primer que hi ofereixen des del 1978. A més d'himnes generacionals com ara *El pueblo unido* i

La muralla, s'hi escoltarà *Amor que m'ets amic*, una cançó amb la qual Lluís Llach, el 1988, va retre homenatge a Salvador Allende. "És una manera de correspondre l'homenatge que se'ns va fer", afirmaven. Inclòs dins la 16a edició del Festival Barnasants, el recital de Quilapayún s'inseriu en un reconeixement a la figura de Víctor Jara, amic i director musical de la banda. "Les seves cançons, com les de Violeta Parra, són d'una gran vigència. És una vergonya que els compatriotes que el van assassi-

nar encara no hagin estat jutjats". La vigència del missatge de Quilapayún, d'altra banda, es confirma, asseguren, en cançons com la *Canción del mine-*

"Amb Catalunya hi ha una gran coincidència de valors i una gran proximitat", afirma la banda

ro, escrita per Jara. "Les condicions de vida dels miners de Xile són, i s'ha demostrat que continuen sent, lamentables".

Quilapayún, amb Hugo Laro, Carlos Quezada, Hernán Gómez, Guillermo García, Ricardo Venegas entre els seus membres "històrics", continua en litigi amb una altra versió del grup que circula per escenaris de tot el món. "La justícia és lenta", lamenten. "En nosaltres, però, hi ha les veus, les melodies i a història d'aquest grup, amb la qual cosa estem tranquils". ■